

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת וישלח תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ומתכונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת וישלח תשפ"ה – המלחמה הרוחנית וחשיבות השמחה

לו, איפה היינו...? והוא נאבק עמו, וגם נפצע, לא יצא חלק מהמלחמה הזאת.

מצד אחד שלח את המלאכים – מצד שני כשהמלאכים אמרו לו שעשו בא 'וְאֶרְבַּע מַאֲוֹת אִישׁ עֲמוּי', הוא 'נלחץ' כמו שאומרים, היתה לו יראה, היה לו פחד, מיד עשה תחבולות, חילק את המחנות וכל הסיפור. זאת אומרת, בכל מלחמה גשמית ורוחנית, אתה עושה מהלך – תצפה מראש למהלך של האויב, מה הוא עושה כנגדך. גם אם יש לך יכולת לשלוח מלאכים, אולי הוא יכול לשלוח לך את השר שלו. מבינים? 'הַחֶכֶם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ'. "איזהו חכם? הרואה את הנולד".

ומתי בא אליו שרו של עשו? כשהוא היה לבד בלילה, הלך בשביל "פכים קטנים", זאת אומרת, ברגע של סכנה, ברגע של חולשה, כשהוא לא עם הבנים שלו. כאן גם כן, תמיד כשאתה עושה מתקפה אתה לא יודע מה תהיה מתקפת הנגד, האם תוכל לעמוד בה או לא? כל זה בטבע. אבל יעקב אבינו לא היה בטבע, כמו שאנחנו יודעים. אז הוא בטח בה' יתברך, כי הוא עשה מה שה' יתברך אמר לו לעשות, לחזור לארץ כנען. ומי נמצא בארץ כנען? בין השאר נמצא שם עשו.

והוא שלח אליו את המלאכים, ואז הוא בא "וארבע מאות איש עמו", למרות שיצחק אבינו עוד היה חי. המחשבה הראשונה של עשו היתה להרוג את יעקב אבינו אחרי שיצחק ילך לעולמו, וכאן הוא בא עם ארבע מאות איש, כוחות הטומאה, להלחם ביעקב אבינו. אז זה לא היה פשוט.

הוא ניסה להאיץ אותו, למשוך אותו למלכודת שלו שיבוא שעירה, שיבוא מהר. 'תבוא מהר, בוא אנחנו נעזור לך, תבוא מהר' – 'לא, תודה... יעקב אבינו לא נתן לעשו לקבוע את סדר היום או את סדר המלחמה. לא. הוא לא הלך אתו, שידוע בתורות הלחימה שכל צד מנסה למשוך את השני למקום שנוח לו להלחם, איפה שיש לו יתרון, ומחפש את החולשות, כמובן, ככה זה.

טוב, הגיעו לשכם – התחילו הצרות. דינה לא שמעה בעצם בדרך אביה, ויצאה "לְרֵאוֹת בְּבָנוֹת הָאֶרֶץ". וקרה מה

ערב טוב, שבוע טוב! מה שלומכם? כאן אנחנו ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת וישלח תשפ"ה. ובשם ה' נעשה ונצליח.

כמו שאתם יודעים, אנחנו מדברים כאן במושגים של 'דרך עץ החיים'. בהתבוננותי בפרשה הרגשתי את הסבל שיעקב אבינו – עד איפה שאנחנו יכולים להתימר להרגיש משהו. ובכל החיים שלו היו התמודדויות לא פשוטות בכלל. צדיקים "ילכו מחיל אל חיל", ממלחמה למלחמה. והצדיק הזה עבר הרבה צרות. לא היתה לו מנוחה, רק בסוף ימיו כאשר פגש במצרים את בנו יוסף, אז הוא קיבל על זה 'פיצויו', נקרא לזה כך.

ארץ ישראל נקנית ב'יסורי'. היו לו יסורי נפש, יסורי גוף, סכנות. אנחנו רואים אותו גיבור, עשיר וחכם, שאלה התנאים לנבואה – כמובן, צדיק קודם כל. אבל רואים רגעים טובים, רגעים קשים, וזה בסך הכל מה שעוטף את החיים שלו. ה' היה עמו, והציל אותו וניחם אותו. אבל לא היה קל, לא היה קל.

אז מצד אחד, "וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים", אומרים חכמים: "מלאכים ממש" – היתה לו יכולת לשלוח מלאכים. יש צדיקים שמקבלים משמים יכולת ורשות לשלוח מלאכים, מלאכים ממש. ויש בזה כמה שיטות: אפשר שהצדיק מדבר עם המלאך והמלאך עושה שליחות, אפשר שהצדיק מצוה על המלאך והמלאך עושה שליחות, ואפשר שהצדיק גוזר על המלאך והמלאך עושה שליחות, ואפשר שהוא משיבוע אותו ואז עושה את השליחות. אבל לכל פעולה יש תוצאה.

אז מצד אחד הוא שלח מלאכים, מלאכים ממש, להרתיע את עשו, 'לתת מכות' שיזהר מיעקב אבינו, להחניף לו קצת, גם לתת לו את המתנה, כן, התכוון בשלושת הקוים להלחם בו: חסד, דין ורחמים – אבל אנחנו רואים ש"וַיִּתֵּן יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֶּאֱבֶק אִישׁ עֲמוּי", שרו של עשו. הוא שלח מלאכים – אבל בא שרו של עשו להלחם בו. מעניין ההיקש הזה. והוא היה יכול גם למלאך הזה. אוי ואבוי אם הוא לא היה יכול

שאתה יכול לדעת בכל שניה מה קורה בעולם. זה דבר נחמד שלא היה בדורות קודמים לרוב האנשים. ומצד שני, מאז אתה שומע את הסבל שיש בכל מקום. ה' ישמור. כמה האדם יכול לשמוע סבל? אדם מברזל? לא.

אז בזמן הזה אנחנו צריכים לשמור על נפשנו, "ונשמרתם מאד לְנַפְשֵׁיכֶם", זה כולל לשמור על השמחה. מצד אחד להשתתף בצער של הציבור – ויש צער, ומי יודע עוד איזה צער יכול להיות, רחמנא לצלן. מצד שני, לשמור על השמחה, על הדבקות, על אהבת ה', לא לשאול שאלות של כפירה – לא.

כל מה שה' עושה – עושה לטובה. ולכל דבר יש חשבון. לכל דבר יש חשבון. שום דבר לא קורה סתם. מה שקרה עם דינה, מה שקרה עם רחל, מה שקרה עם יוסף, מה שקרה עם האחים – הכל חשבונות, מגלגול זה, מגלגול אחר, בכלל מההתחלה של חטא עץ הדעת. אנחנו לא יודעים את החשבונות, אבל יש חשבונות.

וה' יתברך מנסה שהכל יהיה כמה שיותר קל לעם ישראל כי הוא אוהב אותנו אהבת עולם. אבל יש מדת הדין, ויש משפט, יש בית דין, ויש את הסטרא אחרא שמקטרגת. ככה ה' ברא את העולם – כדי שתהיה לנו זכות על ידי עבודתנו, שנזכה לעולם הבא בזכות, לא כמתנת חנם, שלא נתבייש לקבל שפע אירסופי כמתנת חנם, אלא על ידי עבודתנו נשמח בחלקנו. ולכן יש בחירה חפשית, יש טוב ורע, ויש הפתעות ויש מלחמות ויש צרות. ומאז חטא עץ הדעת יש גם כן עונש מיתה. מה אפשר לעשות?

אז כמה שמצד אחד האדם אוהב את החיים, בן אדם חי, כל יצור חי רוצה לשמור על החיים שלו, וזה משמים, וצריך לשמור – מצד שני, זה זמני, עד שתבוא הגאולה השלמה, ואז זה יהיה נצחי, החיים יהיו נצחיים.

צריך ללמוד מיעקב אבינו איך הוא התמודד – אמונית, רגשית, מעשית – איפה עמדה לו חכמתו, ואיפה עמדה לו יראתו. הוא היה גם גיבור. לא סתם כשהיה אצל פרעה כשהוא שאל אותו איך החיים שלו, כן? אז הוא אמר: 'אה, היו חיים קצרים וקשים'. זו גם אולי תחבולה נגד העין הרע של פרעה. אבל זה גם נכון. מה יגידו אזובי הקיר...?

עם ישראל צריך להיות מאוחד. הצרות התחילו כשהשבטים התחילו לפעול בנפרד. שמעון ולוי הלכו, עשו את כל הסיפור הזה בשכם, לא שאלו את יעקב אבינו, אז זו 'עבודה עצמאית'. וגם המכירה של יוסף, לא התיעצו עם יעקב אבינו – עבודה עצמאית. וגם זה שדינה יצאה לטייל – עבודה עצמאית. וכל העבודות העצמאיות האלה כשאין אחדות ואין ראש-תוך-סוף – יש פגיעה בהנהגה, ומתחיל הבלאגן. אז צריך אחדות, וצריך יראת שמים ולשמור על השמחה, ו"בְּתַחֲבֹלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מַלְחָמָה". והלואי והלואי שיהיה טוב ויהיה קל, כי החיים הם מלחמה – נרצה או לא נרצה.

ה' יעזור לנו, ירחם עלינו, יביא את משיח צדקנו במהרה

ברחמים ובנעימים!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך!

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

שקרה. ויעקב החריש, המתין, לא הגיב מיד, שיבואו הבנים שלו. וכשבאו הבנים שלו בעצם הבנים ניהלו את הענין, הם עשו את כל התחבולה, והם אחר כך ערכו את כל הנקמה, עשו את כל הנקמה, שזה לא היה לרוחו של יעקב.

אז בודאי מעשה דינה לא היה לרוחו של יעקב, ובודאי המעשים של האחים, שמעון ולוי, לא היו לרוחו של יעקב. הוא חשש. אבל ה' יתברך הציל אותו. הוא היה במצוקה, פחד שזה יבאיש את הריח שלו בעיני יושבי הארץ ועכשיו הם יעשו קואליציה ויבואו נגדו. מה בסך הכל עשה יעקב אבינו, חזר לבית שלו?

ושכם וחמור, מה הם חשבו? שאם הם ימולו את עצמם נהיה לעם אחד? עם ישראל לא יכול להיות לעם אחד עם האומות, הוא מושבע מסיני. "מִמְלַכֶּת פְּהָיִים וְגוֹי קְדוֹשׁ". "עַם לְבָרָד וְשֶׁפֶן". מה לעשות. אפשר שיהיו יחסים טובים, אבל לא עם אחד. מעניין.

והם ענו במקום יעקב באמת. יעקב נמצא שמה, והם עשו את כל המשא ומתן. אז גם דינה עשתה על דעת עצמה, וגם הם עשו על דעתם.

אחר כך זה המשיך. לא עלינו, מתה עליו רחל. קשה מאד. לא היה קל. "רָגְזוּ שֵׁל יוֹסֵף" בהמשך. פרשה שכינה ממנו עשרים ושתיים שנה, זה לא פשוט – זה הנסיון הכי קשה בעיני: צדיק, מרכבה ל'קו האמצעי' שהשכינה אתו ובשביל זה הוא חי, ופתאום הוא לא יודע מה קורה עם בנו, הוא חושב שזה באשמתו, שהוא מאבד את שני העולמות, שהשכינה פרשה ממנו.

ועל מה פרשה שכינה ממנו? על זה שהוא היה עצוב, כי השכינה לא שורה במקום של עצבות.

תראו מה החשיבות של השמחה – של השמחה של קדושה, של השמחה אצל הצדיק, שיהיה שמח לעבודתו יתברך, שיוכל להדבק בשכינה, וככה תשרה עליו שכינה וכל המדרגות הרוחניות של גילוי פנים שצריך לזכות בהן "למען שמו באהבה", כי "נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים", להשרות את שכינתו. אם בית המקדש לא קיים, הוא משרה את שכינתו על הצדיקים. אם לא – זו גלות השכינה. תראו כמה הדברים חשובים.

ולכל זה גרם הצער שנעלם לו יוסף. לפני איזה זמן הוא שלח מלאכים, ועכשיו הוא לא יודע איפה יוסף ומה קרה לו. אז זה גורם לו לעצבות, מסתלקת ממנו השכינה, עד שמשמים מגיע הרגע – "וַיִּתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב".

כל המעברים האלה של גילוי פנים – 'הסתר פנים', "אִישׁ תָּם יֵשֵׁב אֶהְלִים" – פתאום צריך לעשות מלחמות, צרות, גם מבית, גם התאלמן לא עלינו, וגם הבת מה שקרה לה, וגם הבנים מה שעשו, וגם אחר כך מכירת יוסף בכלל...

הצדיקים באים לפה לעבוד את ה', הם לא באים דוקא להנות. וזה קל מאד להיות בשמחה כשקל. רבינו הבעל שם טוב הקדוש לימד להיות בשמחה גם שלא קל. ואת זה קל להגיד וקשה לקיים. אנחנו עכשיו בזמנים לא קלים, מעכשיו "עד כי יבא שילה" מי יודע מה קורה. כל רגע העולם משתגע. כל זה – חבלי משיח.

אז צריך לשמור על השמחה. וזו מלאכה. זו מלחמה. זו תחבולה. יש מעלה בזה שיש תקשורת היום, עולמית,

מתוך נפשי – הכנה לחנוכה תשפ"ד

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"ג כסלו תשפ"ד

- א. רזי תורה מאירים את נפשו של האדם.
- ב. אור פניו של הצדיק מעורר את המתבונן בו לעשות תשובה ולרצות להתקרב לעבודת ה' ית'. והחושך בפניו של הרשע – פוגע נפשית ורוחנית במתבונן בחושך זה.
- ג. הדבקות בה' ית' גורמת לאור האלקי לשרות בלב האדם.
- ד. בלי סור מרע עמוק, במחשבה, דיבור ומעשה – אי אפשר להשיג השגה אמיתית!
- ה. "מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך" – וכך גם להפך: מעט מן החושך דוחה הרבה מן האור!
- ו. אם אדם שורף את כל כחות הנפש שלו על מזבח עבודתו ית' – הוא מאיר תמיד! ככתוב: "אש תמיד תוקד על המזבח לא תִכָּבֵה".
- ז. החשמונאים התחילו בהתעוררות מלמטה לשם שמים, במסירות נפש למען שמו באהבה. וכך זכו לנס חנוכה! – מדה כנגד מדה.
- ח. אל תסכים לחושך בתוך לבך, אפילו לרגע. צעק לה' ית', הידבק בו בכל הכח – עד שהאור האלקי יחזור ללבבך!
- ט. האדם מתגאה, מתאווה, מתְבַּהֵם, נופל ומתרחק – עד שהכפירה תופסת לגמרי את שכלו ואת לבו, ר"ל. חזור בך! התבטל, התגבר על התאוות. אל תתבהם, ואל תיפול!
- ואז האמונה הפשוטה והטהורה בבורא ית' ובתורתו תחזור לשרות עמוק בנפשך!
- י. כאשר מתרחש אסון לפרט או לכלל, הסיבה לכך היא קטרוג של מדת הדין, שמפאת מיעוט זכויות – הכריע את הדין, ונגרם האסון, ר"ל. לכן: יש להרבות זכויות ולמעט עוונות, וכך המצב ישתפר בס"ד.
- יא. כאשר מדת הדין מקטרגת הקב"ה מתוכח עמה. ואם זה לא מספיק, מודיעים משמים לצדיקי הדור על מנת שהם ילמדו זכות, או אם יש ביכולתם – שיבטלו את הגזירה, או אם יש ביכולתם – שיוכיחו את ישראל ושימתיקו על ידי כך את הדינים. לצערנו, לא תמיד זה מצליח.
- יב. במקום לחפש כל הזמן את פגמי הזולת – חפש את הפגמים שלך!
- יג. האחדות בעם ישראל – משתיקה את קטרוגי מדת הדין.
- יד. צריך להתחזק בכל הלכות צניעות ושמירת הקדושה. הקדושה כתריס בפני הפורענות.
- טו. למד לבקש סליחה, ולמד לסלוח.
- טז. כדי לשמור תורה ומצוות בכל תנאי, זמן ומקום – צריך אומץ של קדושה!
- יז. "במקום שאין אנשים, השתדל להיות איש".

לחיים! לחיים! לחיים! חנוכה שמח! אור גדול! להתחזק בעבודתו ית'.

מתוך נפשי – על נסים יש להודות

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י' כסלו תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים - לרפואת הפצועים - להחזרת החטופים - לשמירה על החיילים.

- א. ה' ית' – הוא המנהל את העולם. כל השאר הם רק שליחים.
- ב. מי שהוא שליח טוב, שישמח – אך שלא יתגאה!
- ג. כאשר ה' ית' עושה נסים ונפלאות לעם ישראל ומציל אותנו מכל צור, עלינו לומר שירה ולהודות לו ית'! כי שום דבר אינו מובן מאליו – והכל מתנת חנם, ולאו דוקא ע"פ הזכויות. האם העני המקבל צדקה מתגאה על כך?! – הוא פשוט מודה לבעל הבית ומשבח אותו על הצדקה שנתן לו.
- ד. יש להפסיק להתוכח ולהתנגח על כל דבר. הסתכלו על הטוב, על החיובי ועל המשותף!
- ה. ישועת ה' כהרף עין – מעל הטבע!
- ו. אם תלמד זכות על הזולת – ילמדו זכות עליך.
- ז. המתקת הדינים נעשית על ידי הצדיקים, התמימים, הקדושים, הטהורים, יראי ה' ית'!
- ח. האדם מתימר לנהל את העולם – ואפילו את עצמו הוא אינו מצליח לנהל.
- ט. אם אתה טפש ועניו – אתה לא כזה טפש!
- י. אם נודה בפה ובלב שה' ית' וישתבח הוא העושה לנו נסים ונפלאות נוראים – זה יעורר עוד רחמי שמים ועוד נסים ונפלאות, עד הגאולה הנסית, "קץ הפלאות", במהרה ברחמים, "היינו כְּחַלְמִים".
- יא. "וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהַתְּבוּנָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ".
- יב. אט אט רואים שאין טבע כלל. ה' ית' הולך ומתגלה בעולמו. אתה מוכן לכך?
- יג. זה הזמן לתקן את עצמך – שלא תחמיץ את ההזדמנות!
- יד. צריך לתקן את הכעס, את הגאווה ואת התאוה – ובדחיפות!
- טו. אם אינך רואה את האמת מול עיניך – מה טעון תיקון אצלך?
- טז. לא משנה במה אתה מאמין שאתה מאמין. האמת – היא אמת התורה, וזה מה שחשוב.
- יז. הדרך עודנה ארוכה ומתפתלת, אך היא מתחילה להתבהר יותר ויותר.
- יח. צריך להיות מוכנים תמיד, כי היצר הרע הפרטי והכללי אינם מוותרים בקלות.
- יט. בשלב הזה של הבירור – הטוב מתגלה, אך כך גם הרע.
- כ. יש לשמור על שלום בית ועל חינוך הילדים בדרך התורה – כי זהו היסוד של עם ישראל!
- כא. תחילת הנפילה בויתורים על כשרות המאכלים, על צניעות ועל שמירת שבת.
- כב. כפי שקל היום לחזור בתשובה שלמה, כך קל ליפול לתהומות היצר הרע, ר"ל.
- כג. מי שרוצה להתחזק באמת – שיקרא פעם ועוד פעם את ספרנו 'דרך עץ החיים', שניתן להורדה בחינם מאתר החסידות. ואז הוא יזכה, בס"ד.
- כד. שמירת העינים, שמירת האזנים, שמירת הפה, החושים והמחשבות, למען שמו באהבה – זו חובה נעימה, ובה תלויות כל הישועות לפרט ולכלל!
- כה. חסד, דין ורחמים – בכל מקרה שמופיע יש לדייק במינון של כל אחד מהם.
- כו. צריך להתחזק ב'דרך עץ החיים' כל הזמן.

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את 'דרך עץ החיים' בכל עת ובכל מקום לזיכוי הרבים!

לחיים! לחיים! לחיים! "התיצבו וראו את ישועת ה'!"